

(Nadaljevanje s 4. strani)

družbeni delavci oblastvenih in družbenopolitičnih organizacij na ravni mesta ter medobčinski politični aktiv, ki ga poleg članov mestnega aktiva sestavljajo tudi komunisti — vodilni družbeni delavci istih družbenih institucij na ravni mestnih občin. Sestava, naloge in način delovanja obeh političnih aktivov se uredi s posebnim sklepom konference. Pri tem je treba upoštevati, da delovanje omenjenih političnih aktivov ne bi omejevalo oziroma slabilo politično koordinacijo, ki jo opravlja mestna konferenca SZDL, ali redno oblastveno-upravno koordinacijo, za katero je pristojen ustrezen koordinacijski organ pri Mestnem svetu Ljubljana.

MESTO IN UNIVERZA

Celotna mestna partijska organizacija se mora tesneje povezati s partijsko organizacijo na Univerzi Ljubljana in tako doseči njuno skladno delovanje kljub samostojni organiziranosti. Na ta način bodo po eni strani komunisti iz univerze več prispevali k uspešnemu družbeno-političnemu delovanju celotne partijske organizacije v Ljubljani, po drugi strani pa bodo mestna partijska organizacija in vse družbene strukture mesta pozitivno vplivale na delo in usmerjenost komunistov na Univerzi. Da bi to čimprej uresničili, bosta komite mestne konference in univerzitetni komite čimprej skupaj obravnavala najuspešnejše oblike medsebojnega sodelovanja ter pritegnila k temu tudi komiteje občinskih konferenc ter sekretariat Centralnega komiteja ZKS. O teh vprašanjih bo razpravljala tudi mestna konferenca ZKS na eni prihodnjih sej.

KOMENTAR

Mladinski informativni urad

MLADINA ima na voljo celo vrsto časopisov in revij, ki imajo na svojih naslovnih straneh napisano, da so namenjene mladim. Tudi organizacija ima svojo in precej institucij, ki se tako ali drugače ukvarjajo z mladim rododom. Žal pa se vse prepogosto dogaja, da vse to ne zadošča. Veliko je mladih fantov in deklet, ki vseh teh možnosti informiranja ne znajo izkoristiti. Prav med temi številnimi institucijami in mladino namreč ni pravega mostu, po katerem bi želje in potrebe našle tistega, ki bi jih pomagal reševati.

Vse to so imeli pred očmi na zavodu za socialno delo naše občine, ko so začeli razmišljati o nekakšnem centru za mlade, kjer bi se lahko informirali o vsem, kar jih zanima.

»Včasih pridejo k nam celo taki, ki niso obravnavani na našem zavodu,« je povedal Anton Kavčič, pedagog. »Sprašujejo, kje bi lahko vadili kitaro, kako bi ustanovili mladinski klub, kako priti do poklica... Veliko sem razmišljal o tem, še zlasti, odkar sem v Nemčiji videl primer

takšnega informacijskega urada. Ideja se mi je zdela nadvse zanimiva in kmalu mi je uspelo navdušiti kolege na zavodu, da bi še mi poskusili z ustanovitvijo podobnega urada.«

Tako, ideja je tu. Toda mladi socialni delavki Marija Jezeršek in Jelka Škorc sta gotovo dobili nekaj prezgodnjih sivih las, predno sta to idejo pripeljali do stopnje, ko že lahko napovemo skorajšnji start mladinskega urada. Ostal je sicer še problem ureditve prostora, telefona, toda glavne težave so mimo.

»Program dela našega centra smo razdelili v štiri glavne skupine«, je povedala Jelka Škorc. »Pri nas bodo mladi izvedeli vse, kar jih zanima v zvezi z zaposlitvijo — tako pri izbiri poklica kot tudi pri iskanju dela... Veliko mladih bo verjetno prišlo k nam zaradi informacij o nadaljnjem šolanju, poklicnem usmerjanju, pomagali bomo tudi tistim, ki imajo težave z učenjem ali ne morejo dobiti potrebnih učbenikov. Organizirali bomo namreč tudi inštrukcije, posredovali naslove knjižnic... Tudi tisti, ki ne vedo kako najbolje izkoristiti prosti čas v raznih klubih, organizacijah, športu, kako priti do šoferškega izpita, ne bodo odšli od nas razočarani.«

»Veliko pozornost pa bomo posvetili tudi problemom mladih,« je svojo kolegico dopolnila Marija Jezeršek. »Kdor ima težave v šoli, na delovnem mestu, pri vključevanju v novo okolje, v odnosih do nasprotnega spola, ta bo pri nas našel tolažbo in nasvet, ki mu bo morda pomagal.«

Res, mladi bodo v svojem uradu lahko izvedeli domala vse. Celo to, kje igra kakšen dober film, kako priti do vstopnic za zabavno prireditve in podobno. Še posebej pa sta me tovarišici, ki bosta vodili urad, opozorili na to, da bo vsakomur, ki bo pri njih iskal pomoč, zagotovljena anonimnost. Pa še nekaj, nihče ne bo odšel brez odgovora, tovarišici Jelka in Marija se bosta potrudili, da bo tako. Odgovori in vse usluge urada bodo seveda brezplačni.

Začasno bo urad deloval v prostorih disciplinskega centra, v prizidku občinske stavbe in najverjetneje enkrat tedensko. Upajo, da bo kljub začetnim težavam delo lahko steklo že v začetku maja. Mladi bodo lahko odgovore dobili tudi po telefonu, brž ko bo urejeno vprašanje številke in delovnega časa. O natančnem datumu »rojstva« težko pričakovanega novorojenčka bomo naše bralce še obvestili. Torej, v začetku maja na svidenje. Jelka in Marija bosta s svojimi izkušnjami in znanjem svetovali vsem, ki jih bo žulil kakšen problem.

Z. Š.

„To je naše“

SOSESKA 6 je novo naselje, ki se iz dneva v dan širi, število prebivalcev stalno narašča. Usoda takih novih naselij pa je

vedno enaka — ljudje se ne poznajo med seboj, zapirajo se med štiri stene in vsa družabnost se zreducira na nekaj sestankov hišnega sveta in morda na klepet ob pranju avtomobila pred blokom. Seveda pa ima ta izoliranost svoje posledice tudi drugje, ne samo v družabnem življenju stanovalcev. Beseda »skupno« stopa polagoma v ozadje in zaradi tega se pred bloki kopiči umazanija, stopnišča postajajo otroške risalnice, zelenice nogometna igrišča. »Glavno, da je stanovanje lepo,« si misli poprečen stanovalac in se umakne pred takimi »skupnimi« problemi v svoj kot. »Bodo že drugi poskrbeli za to, zakaj bi ravno jaz.« In tako se včasih zgodi, da v kleti voda zalije lep del prostorov samo zato, ker se vsi stanovalci zanašajo drug na drugega in se tako nihče ne more odločiti, da bi poklical hišnika. V enem od blokov v Lubejevi ulici so otroci ugotovili, da je mnogo udobneje svoje potrebe kar opraviti v smetarnici kot pa teči v domače stranišče. Seveda se nihče noče zameriti staršem, samo da ni prepira v hiši. Tudi popisane stene in blatu, ki ga otroci nanašajo na hodnik, so »tabu«...

Vse bi bilo lepo in prav, če bi ostalo samo pri tem. Žal pa se lastniška miselnost za »moje« oglasi že pri prvem poskusu, da bi nekaj storili v skupno korist. Vsekakor bi majhna sobica, v kateri bi uradoval predsednik hišnega sveta, koristila interesom vseh stanovalcev, saj bi vedeli, kam prinesiti denar za kurjavo, za vodo, kje lahko najdejo predsednika, če je kaj narobe v hiši itd... Sedaj mora nesrečnež zvoniti po stanovanjih in nadlegovati stranke, če hoče pobrati vse prispevke. Ljudje neprestano stojijo na vratih njegovega stanovanja že, če vodovodna pipa kaplja, če na sosedovem balkonu laja pes... Zato so se spomnili in zaprosili stanovanjsko podjetje »Dom«, če lahko opremijo z mizo in nekaj stoli majhen prostorček, sicer namenjen za shranjevanje otroških vozičkov. Seveda niso imeli nobenih težav, vse dokler niso stanovalci omenjenega bloka izvedeli za načrte hišnega sveta. »Kaj, ste znoreli? To je vendar naša lastnina!« so zagnali vik in krik. Hočeš nočeš so morali sobico zopet izprazniti. Sedaj je v tem prostoru eno otroško kolo in včasih en voziček. Res je, stanovalci tega stopnišča so lastniki tudi te male sobice, tega jim nihče ne oporeka. Toda, ali ne bi imeli tudi oni korist od pisarne hišnega sveta? Glavno je, da jim niso »vzeli« tistega, kar je NJIHOVO. Predlagali bi predsedniku, da takrat, ko bo kateri od užaljenih stanovalcev zopet pozvonil na njegovih vratih s kakšno prošnjo, lepo odpravi obiskovalce z besedami: »Saj to je vendar moje stanovanje!«

JAVNA TRIBUNA 5